EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Brusel dne 30. března 2006

Zpráva delegace výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) o návštěvě maltských uprchlických středisek pro zadržování osob z administrativních důvodů

Zpravodaj: Giusto CATANIA

1. Průběh návštěvy

Delegace 7 evropských poslanců (viz seznam v příloze) se odebrala na Maltu, kde se k ní připojili dva maltští europoslanci, kteří již byli na místě (viz uvedený seznam).

Cílem návštěvy bylo shromáždit informace, zjistit, jakým způsobem jsou na tomto středomořském ostrově přijímáni žadatelé o azyl a migranti, vyměnit si názory se zástupci občanské společnosti a setkat se se zástupci úřadů.

Delegace před návštěvou středisek diskutovala přibližně hodinu a půl se zástupci různých organizací:

- pan Paul Portelli, Maltský červený kříž;
- pan Charles Buttigieg, komisař pro uprchlíky (nezávislý orgán ministerstva spravedlnosti a vnitra);
- Mgr. Philippe Calleja, Emigrant's Commission;
- paní Katrine Camilleri, Jesuit Refugee Service (nevládní organizace);
- otec Alfred Vella, Good Shephard House (nevládní organizace).

Delegace se poté odebrala na ministerstvo spravedlnosti a vnitra, kde se setkala s místopředsedou vlády a ministrem vnitra Tonio BORGEM a s dalšími zástupci maltských úřadů, jimiž byli Carmelo Mifsud BONNICI, státní tajemník, Charles DEGUARA, stálý tajemník, John RIZZO, policejní komisař, plukovník Brian GATT, velitel vězeňské služby, Joseph SCERRI, vedoucí sekretariátu, Martin SCICLUNA, poradce pro nelegální přistěhovalectví, Mario CARUANA, ředitel odboru *Policy Development*.
Delegace se poté odebrala na ministerstvo pro rodinu a sociální solidaritu, kde se setkala s ministryní Dolores CRISTINOU a jejími spolupracovníky, jmenovitě byli přítomni Ryan Magro, *Policy Coordinator*, Alexander Tortell, poradce, a Marija Schranz, koordinátorka pro komunikaci.

Poté delegace odjela na návštěvu tří středisek pro zadržování imigrantů a žadatelů o azyl. Během více než čtyř hodin provedla delegace důkladnou návštěvu středisek Safi, Hal Far a Lyster Barracks a poté uspořádala tiskovou konferenci.

Delegaci do středisek doprovázeli dva novináři.

Návštěva se setkala s vynikajícím mediálním pokrytím a v mnoha maltských novinách byla prezentována jako nejdůležitější zpráva dne.

2. Maltský legislativní rámec

Ze setkání s úřady a nevládními organizacemi vzešly následující body:

- Ilegální vstup na Maltu není trestným činem, ale přestupkem správní povahy, po kterém následuje zadržení a po něm repatriace. Do roku 2005 nebylo zadržování z administrativních důvodů na Maltě nijak vymezeno. Ministr Tonio Borg se delegaci svěřil, jak byl překvapený, když při nástupu do funkce zjistil, že ve střediscích jsou imigranti, kteří jsou ve střediscích zavření po více než pět let. Průměr byl 22–24 měsíců. V roce 2005 byla maximální doba zadržení stanovena na 18 měsíců. U zadržovaných žadatelů o azyl, kteří čekají na odvolání, je maximální doba stanovena na 12 měsíců. Úřady i nevládní organizace připustily, že se z důvodu omezených zdrojů může stát, že uběhne sedm, osm nebo devět měsíců, než je žadatel o azyl předvolán k pohovoru s komisařem, jenž má na starost maltské uprchlíky, a to i v případě zvlášť citlivých skupin (jako jsou občané zemí, kde probíhá válka).

- Po uplynutí osmnáctiměsíční doby zadržování jsou imigranti a žadatelé o azyl převedeni do „otevřených“ středisek. V těchto otevřených střediscích žije více než 800 žadatelů o azyl, kterým bylo zamítnuto vydání statusu uprchlíka a kteří nemají právo na pracovní povolení.

- Na Maltě existují čtyři „otevřená“ střediska, která spravuje vláda, a šest uzavřených středisek, z nichž tři největší jsou podřízena armádě a tři menší policii. Osobou odpovědnou za všechna uzavřená střediska je plukovník armády. Existuje rovněž 14 otevřených středisek, která na základě mandátu ministerstva pro rodinu a sociální solidaritu spravuje církev a několik nevládních organizací.

3. Setkání s nevládními organizacemi

Schůzky s nevládními organizacemi se účastnili zástupci komisariátu pro uprchlíky a vedoucí Červeného kříže. Komisariát pro uprchlíky není organizací UNHCR, ale maltským orgánem, závislým na ministerstvu spravedlnosti, jehož úkolem je určovat statut žadatelů o azyl. Oba zástupci *Jesuit Refugee Service* označili životní podmínky ve střediscích, kde jsou lidé nuceni žít po dlouhé měsíce s omezenými prostředky, za „primitivní“. Tato organizace požádala, aby se našly alternativy, jež budou uctivější k osobám, které zde žijí. Zástupce *Jesuit Refugee Service* rovněž vysvětlil – a sami uprchlíci to delegaci potvrdili – že některé osoby jsou v zadržovacích zařízeních více než 18 měsíců, i když je to v rozporu s maltskou legislativou. Propuštění po 18 měsících totiž není automatické, a velmi často může ještě uplynout několik měsíců, než k němu dojde. Zadržení se na dobu delší než 18 měsíců prodlouží, zejména když uprchlík nespolupracuje a odmítá se setkat s konzulem své země.

Zvlášť vážná je situace ohrožených skupin: zástupci nevládních organizací potvrdili, že nezletilí, zdravotně postižení a těhotné ženy byli osvobozeni, ale vzhledem k délce byrokratického postupu tyto osoby zůstávají často dlouho v uzavřených střediscích s ostatními zadrženými. Neexistuje sepsaný postup vysvětlující, jak tyto ohrožené osoby identifikovat.

Delegace byla informována, že proti délce zadržení se nelze odvolat.

V otázce středisek, kde jsou lidé zadržování, zástupci komise, jež má uprchlíky na starost, vypověděli, že mnoho středisek bylo postaveno jako sklad materiálu, a ne pro ubytovávání osob. Většina přítomných potvrdila, že ve střediscích nejsou dodržována lidská práva.
Komisař pro uprchlíky vysvětlil, že když do středisek přicházeli žadatelé o azyl, nebyl s nimi veden pohovor, ale dostali formulář v angličtině, který museli vyplnit. V této první etapě jim nepomáhal žádný zástupce nevládních organizací nebo vlády. Druhá etapa, pohovor, následoval obvykle po několika měsících po příchodu do střediska. V případech masivního přívalu uprchlíků se často nepodařilo zajistit jim přítomnost tlumočníka ani v této druhé etapě.
Žádná z přítomných nevládních organizací nebyla schopná předložit přesné číslo, ale všechny si stěžovaly na omezenou kapacitu přijímání uprchlíků tak malého státu, jakým je Malta.
Nevládní organizace dále poukázaly na to, že oficiální statistiky neberou v úvahu uprchlíky, kteří jsou odmítnuti již na hranicích, a to zejména na letišti.

4. Setkání s maltskými úřady

Ministr T. Borg se ve svém vystoupení zaměřil na problémy, se kterými se setká země jako Malta, jejíž plocha je 316 km^2 a žije zde 400 000 obyvatel, pokud má čelit náporu imigrantů a žadatelů o azyl přicházejících na ostrov.

V roce 2005 přijelo 1 822 osob, v roce 2004 1 388, v roce 2003 502, v roce 2002 1 686 a v roce 2001 57 osob. Většina uprchlíků pochází z Etiopie, Keni a Somálska.

Počet osob, které každoročně přibudou na Maltu, odpovídá 45 % počtu zde narozených dětí. Ve srovnání s počtem obyvatel jeden příchozí uprchlík na Maltu odpovídá 140 uprchlíkům příchozím do Itálie, 150 do Francie a 205 do Německa. Pokud bereme v úvahu velikost země, byla by čísla ještě vyšší: jeden imigrant by odpovídal 953 v Itálii a 1 129 v Německu.

V důsledku šíře celého jevu se maltská vláda rozhodla, že je při zadržování těchto osob nutné zavést politiku, nazvanou „právo Malťanů na ochranu“.

Ministr potvrdil, že „nejméně 400 uprchlíků, ale pravděpodobněji 600 nebo 700, zahynulo loni v létě na moři“.

Ministr T. Borg požádal Evropskou unii, aby zavedla politiku *„burden sharing“*, sdílení břemen, a tím Maltě pomohla. Budoucí „pohotovostní fond“, který přislíbil komisař Franco Frattini jako pomoc proti masivnímu přílivu uprchlíků, by měl splnit mnoho očekávání. Ministr rovněž požádal o větší spolupráci ze strany ostatních členských států EU, po kterých chce, aby na svém území některé uprchlíky přijaly („*resettlement*“), jako to dělá Nizozemí a Německo, třebaže jen v malém měřítku (30 osob v Nizozemí a 20 v Německu, brzy pravděpodobně 10 v Irsku).

Ministr doufá, že bude možné získat výjimku z principu nařízení Dublin II, které stanoví kritéria a mechanismy pro určení členského státu odpovědného za posouzení žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v jednom z členských států, aby se Maltě – jako velice malému, ale hustě osídlenému ostrovu – odlehčilo od váhy obrovského množství žadatelů o azyl.

Ministr by si rovněž přál v Evropě rozšířit cesty legální imigrace a chtěl by, aby se každý, komu se na Maltě dostane ochrany, ale nenajde zde práci, mohl v rámci Evropy odstěhovat někam jinam.

Pokud jde o repatriační politiku, tak zde ministr T. Borg od Evropské unie požaduje, aby podepsala nové readmisní dohody, pokud možno zahrnuté do nových smluv o spolupráci na rozvoji s třetími zeměmi, a aby pokračovala v politice společných letů za účelem navracení ilegálních imigrantů a osob, kterým byla zamítnuta žádost o azyl.

Maltská vláda zahájila dialog s libyjskými úřady s cílem koordinace zásahů vedoucích k boji proti ilegální imigraci.

Na otázku jednoho z členů delegace o dobrovolné repatriaci ministr T. Borg odpověděl, že těchto případů bylo velice málo, hlavně proto, že imigranti a žadatelé o azyl pocházejí z neklidných oblastí jako je Eritrea, Súdán nebo Somálsko, kam se nechtějí vrátit.

V otázce zadržování hovořil ministr o nouzových podmínkách. V dokumentu, který delegace dostala, maltská delegace prohlašuje, že „dodržuje své závazky, pokud jde o humanitární problém, a zajišťuje přijímání žadatelů o azyl v souladu s mezinárodními normami, v mezích ekonomických prostředků státu“.

Ministr delegaci informoval o tom, že den před její návštěvou byla uspořádaná první kolektivní návštěva uzavřených středisek, a to pro novináře.

Dále prohlásil, že 55 % žadatelů o azyl dostalo kladnou odpověď, i když ve většině případů nešlo o status uprchlíka, ale jen o dočasnou humanitární ochranu.

Delegace se poté setkala s ministryní Dolores Cristinou, pověřenou sociálními otázkami a otázkami rodiny. Toto ministerstvo existuje 20 měsíců a zasahuje zejména při propouštění imigrantů, kteří se přesunují z „uzavřených“ do „otevřených“ středisek. Ministryně si postěžovala na vážný problém s ubytováním, se kterým se tyto osoby potýkají. Připomenula přijímací podmínky nezletilých a ohrožených osob, které jsou propouštěny a převáděny do otevřených středisek rychleji. Postěžovala si na nedostatečnou integraci těchto osob do otevřených středisek. Tyto osoby totiž žijí v ghettu, nesmírně izolovaní, v místech, kde vedle střediska se 400 osobami žije jen 3 000 obyvatel. Je nutné si přiznat, že mnoho imigrantů se nechce integrovat, protože Malta není jejich konečný cíl. Přijímací střediska jsou svěřována do správy soukromým institucím. Ve střediscích se nacházejí tyto osoby:

- uprchlíci;
- osoby, kterým je poskytována humanitární ochrana;
- žadatelé o azyl, kterým byl status uprchlíka zamítnut a kteří se odvolali;

- zamítnutí žadatelé o azyl, kteří byli propuštěni po 18 měsících zadržování;
- nelegální ekonomičtí imigranti.

Pracovní povolení je udělováno pouze uprchlíkům, ostatní kategorie osob ho nedostanou a často se dostávají do spirály kriminality a prostituce.

Nejvážnějším problémem je poskytování sociálních služeb v uzavřených střediscích pod správou policie nebo armády. Ministryně prohlásila, že tato střediska navštívila a podala návrhy na zlepšení situace. Život ve střediscích definovala jako „obtížný jak pro migranty, tak pro dozorce".

Ministryně připustila, že v „uzavřených" střediscích je problémem nedostatek informací. Imigrantům by se měla lépe vysvětlovat jejich práva, pokud jde o žádost o azyl. Samotní imigranti jsou stále určitým způsobem zdrženliví, když mají odhalit svou národnost, jazyk nebo původ.

Ministryně také prohlásila, že konzulární úřady mají do středisek přístup, ale žadatelé o azyl se s nimi často odmítají setkat.

Ministryně si stěžovala na politováníhodný nárůst rasistických jevů mezi obyvateli Malty. Krize toto nesnášenlivé smýšlení posílila.

Ministryně Dolores Cristina nakonec potvrdila *dvoustranný* charakter politiky, kterou vláda v oblasti imigrace zavádí.

5. Návštěva v uprchlických střediscích na zadržování osob z administrativních důvodů

Velitel odboru pro zadržování uprchlíků plukovník Brian Gatt delegaci představil situaci ve střediscích na Maltě. Čtyřmi středisky prošlo od roku 2002 5 583 osob. V den návštěvy zde bylo 1 017 osob – z toho 66 žen a 6 dětí, které byly rozmístěny tímto způsobem:

- 374 ve středisku Safi a Hal Far
- 452 ve středisku Lyster Barracks
- 116 ve středisku Floriana
- 75 ve středisku Ta'Kandja.

Údaje, které plukovník představil, nezahrnují středisko na letišti.

Imigranti a žadatelé o azyl pocházejí zejména ze Súdánu, Eritrey, Pobřeží Slonoviny, Etiopie, Nigérie a Somálska. Mnoho z nich má svrab, tuberkulózu nebo jsou HIV pozitivní a nebyli propuštěni z obavy, aby nenakazili maltské obyvatele. Velitel prohlásil, že migranty navštěvuje třikrát týdně lékař.

A. Středisko SAFI

Stav střediska

Středisko SAFI se nachází uvnitř kasáren a je pod správou armády. Jde o středisko pro muže, které tvoří několik budov. Uprchlické středisko má oficiálně 270 míst. Dvoupatrová cementová budova tvoří skutečnou klec. Kolem střediska je několikametrový pás obklopený ostnatým drátem. Středisko je zpustlé, nevytápěné a mnoho oken není zasklených.

Obě patra jsou rozdělena do velkých pokojů, v nichž je ubytováno až dvacet osob bez jakéhokoliv soukromí. K prostoru patří úzká vnější chodba obehnaná pletivem. Každé patro uzavírá mříž. Na postelích nejsou prostěradla a matrace jsou špinavé a rozpárané.

Na provětrání je vymezena jedna hodina, pokud se ve středisku nevyskytl nějaký problém. V opačném případě je vycházka zrušena.

Hygienické podmínky jsou nesnesitelné. Sprchy nefungují. Neteče teplá voda. Toalety nemají dveře a jsou ve zcela zpustošeném stavu. Všude se vrší odpadky.

Zadržovaní dostávají jídlo na pokoji, ve velké nádobě, ze které musí jíst všichni společně, bez příborů nebo talířů.

Zadržovaní jsou odpovědní za čistotu střediska a za praní. Každý dostává na měsíc mýdlo, šampón a tubu zubní pasty a dále mýdlo na praní. Jednou za dva měsíce dostanou telefonní kartu v hodnotě 2 maltských lir, což je méně než 5 eur.

Delegace rovněž navštívila nové středisko, které by mělo v brzké době nahradit středisko stávající.

Svědectví migrantů

Migranti vypadali zničení životními podmínkami ve středisku, délkou zadržování a nudou spojenou s nečinností. Delegace byla přijata výkřiky radosti a protestů, nápisy, které opěvovaly svobodu, odsuzovaly nelidské podmínky, požadovaly zásah Evropy, aby jejich dramatická situace a nespravedlivé zadržování skončilo. Už celé měsíce pořádají protesty, hladovky, pokusy o útěk.

Delegace měla možnost hovořit s mnoha osobami. Opakující se kritiky, které navíc sdíleli i zadržovaní v obou dalších střediscích, která delegace navštívila, se týkaly:

- doby zadržení: příliš dlouhá „pro osoby, které se nedopustily žádného zločinu“, u některých je delší než povolených 18 měsíců;

- doby, než dojde k pohovoru s komisariátem pro uprchlíky – až 9 měsíců;

- nedostatku informací o jejich právním postavení;

- absence nevládních organizací;

- životních podmínek: stále stejné jídlo (rýže, brambory, špagety) velmi špatné kvality, mizerný stav sanitárního zařízení, které je nedostatečné a absolutně nerespektuje principy soukromého života – špína, nedostatek oblečení, zima, absence teplé vody;

- povinnosti imigrantů sami ve středisku uklízet;

- nudy, nutnosti trávit celé dny nicněděláním, absence zábavných činností (podle imigrantů si jen velice zřídka mohou zahrát fotbal), nemožnosti dostat knihy, papír nebo tužky;

- absence adekvátní lékařské péče, nedostatečné a velice krátké návštěvy lékařů, prošlých léků (delegaci byly předány krabičky s prošlými léky), toho, že všechny nemoci jsou léčeny „Panadolem".

Jeden mladík z Pobřeží slonoviny prohlásil, že je ve středisku již 20 měsíců, další z Konga 19 měsíců. Třetí mladík původem z Darfouru uvedl, že čeká již 8 měsíců na pohovor, zatímco jednomu z jeho krajanů byla žádost o azyl zamítnuta s tím, že „v Dafrouru se situace pomalu zlepšuje"[1]. Další přiznal, že byl zbit. Někteří imigranti vyprávěli, že několik obyvatel střediska muselo být odvezeno, protože se zbláznili.

Delegace také dostala dopis od deseti osob zadržovaných ve středisku „Floriana" pod správou policie. Imigranti si stěžují, že jsou zadržováni déle než 18 měsíců. Potvrzuje to i jejich pořadové číslo z roku 2004.

B. Středisko HAL FAR

Stav střediska

Středisko Hal Far, výhradně vyhrazené mužům, tvoří dvě velké klece. Každá část má vnější dvůr, „klec" a vnitřní část rozdělenou na ložnice pro přibližně 20 osob. I tady jsou podmínky otřesné. Venku nefunguje kanalizace, voda se ztrácí a nad dvorem poletují hejna komárů. Toalety jsou v žalostném stavu; živé i mrtvé myši nahrazují „domácí zvířata".

Svědectví migrantů

Delegace byla přivítána výkřiky *„freedom, freedom"*. Na jiných transparentech stálo: „Genocida v Darfouru, zadržení na Maltě", „Bůh posoudí, co Malta dělá s imigranty", „Nejsme kriminálníci, nejsme zvířata", „EU, osvoboď nás z řetězů" atd. V tomto středisku si imigranti své protesty připravili nejlépe.

Imigranti jmenovali mluvčího, který delegaci představil životní podmínky. Pochází ze Sierra Leone, kde bojoval za lidská práva. Prohlášení imigrantů z tohoto střediska odpovídá tomu, co jsme slyšeli v Safi. Ve středisku Hal Far sdílí s ostatními ložnice mnoho nemocných: jeden má dnu, další, Súdánec, má astma a dostal prošlý lék, což byl bezplatný vzorek z Itálie. Ti, co jsou vážně nemocní, leží mezi ostatními. Upozornili nás zejména na případ diabetika, který není řádně léčen, a hrozí mu proto oslepnutí.

Absenci nevládních organizací v tomto středisku potvrdili jak imigranti, tak plukovník GATT.

Imigranti žádají o zaměstnání, aby nezůstávali nečinní. Jeden Eritrejec už 9 měsíců čeká na pohovor s komisařem pro uprchlíky. Další Etiopan říká, že patří k opoziční straně a doma v jeho zemi ho hledají. Už více než rok čeká na vyřízení žádosti o azyl. Mnoho osob ukázalo delegaci doklad o odmítnutí azylu.

---

[1] V anglickém textu dopisu komisaře uprchlíkům: „*the situation in Darfur is slowly improving"*.

Někteří imigranti ukazovali listy eukalyptu, které používají pro léčbu bolestí hlavy. I zde mají prošlé léky.

Několik mladíků, které jsme potkali ve středisku, prohlásilo, že jsou nezletilí.

V druhém komplexu se obyvatelé seřadili do řady, aby delegaci ukázali dokument, kterým jim byl odepřen azyl. Jeden takový dokument je přiložen (viz příloha II). Osoby původem z Darfouru dostaly negativní odpověď, protože „mohli odjet do bezpečnějších částí země". Jeden mladý Súdánec nechal delegaci kopii vysokoškolského diplomu ve „vědách živočišné výroby". Celé měsíce už čeká na odpověď o žádost o azyl. Jeden mladý Konžan říká, že je ve středisku už 24 měsíců. Mluvčí imigrantů rovněž delegaci předal dopis vysvětlující situaci v Darfouru.

Poslanci dostali dopisy, ve kterých imigranti vysvětlují, co prožili.

C. Středisko LYSTER BARRACKS

Stav střediska

Středisko je pod správou armády a vejde se do něj až 230 osob. Navíc bylo venku postaveno mnoho stanů. V každém z nich je přibližně dvacet postelí a je zde malý radiátor. Některé postele slouží z nedostatku prostoru jako skříně.

V samotném středisku jsou příšerné životní podmínky. Muži i ženy žijí společně v malinkatých prostorech. V jednom pokoji žijí dva manželské páry, každý pár na malé posteli, a dvě samotné ženy. Delegace se setkala se ženou ve čtvrtém měsíci těhotenství a s jednou starou ženou. U vstupu do střediska je vězení pro imigranty, kteří se nechovali slušně. Jeden z nich, který je hluchoněmý, byl obviněn, že bil svou ženu. Pro více než sto osob fungují jen dvě WC. Imigranti se střídají v uklízení. Hygienické podmínky a nedostatek soukromí jsou nesnesitelné. Ženy nedostávají hygienické vložky.

I zde jsou prošlé léky, jídlo špatné kvality, lidé se nedostanou ven. Toto středisko nemá ani vnější prostor.

Svědectví migrantů

Členy delegace pobízeli jak představitelé vojenských orgánů, tak samotní imigranti, aby navštívili celé středisko, i když na začátku delegace neplánovala, že toto středisko navštíví. Imigranti si stěžovali na výše vyjmenované podmínky a zejména na životní podmínky žen, z nichž jedna byla ve čtvrtém měsíci těhotenství. Další tvrdili, že když potřebovali odjet do nemocnice, dostali pouta. Na to plukovník GATT odpověděl, že imigranti se při převozu do nemocnice velice často pokoušeli o útěk.

6. Pozorování zapisovatele Giusto CATANIY

Situace v uprchlických střediscích na Maltě je pro civilizovanou zemi nepřijatelná a pro Evropu, která se prohlašuje domovinou lidských práv, nesnesitelná.

Stav v maltských střediscích je horší než v ostatních střediscích, která navštívily různé delegace výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, ale nejhorší je to, že jde o zadržování z administrativních důvodů, což samo o sobě znamená porušování lidských práv.

Střediska dočasného pobytu jsou nepřijatelná z právního hlediska. Přestupek správní povahy (nezákonný vstup do země nebo vypršení platnosti povolení k pobytu) se totiž trestá odnětím svobody, které je někdy jako v případě Malty mnohem horší než obvyklý vězeňský režim.

Z tohoto důvodu by měla být střediska na dočasné zadržování uprchlíků považována za místa, která nelze tolerovat, a to i proto, že takové nástroje se v boji s ilegální imigrací a pro uznání imigrantů ukázaly jako neúčinné.

Měla by tedy být uzavřena. Tento první krok by umožnil znovu promyslet jiný konkrétní způsob jejich přijímání.

Návštěva potvrdila to, že z imigrační politiky by se v celé její složitosti měla co nejrychleji stát věc celého Společenství.

7. Závěry

Delegaci zejména zasáhly tvrdé podmínky v navštívených střediscích a nerespektování azylového práva.
Delegace si je rovněž vědoma problémů maltské vlády se zvládáním přílivu imigrantů a žadatelů o azyl, jenž je zvlášť velký vzhledem k ploše a počtu obyvatel na Maltě.

Delegace si je rovněž vědoma toho, že Malta tvoří jižní hranici EU a že by Evropská unie měla zasáhnout a podpořit Maltu v její snaze čelit nouzové humanitární situaci, jak o to žádají samotné maltské úřady.

1. Delegace tedy po maltské vládě požaduje:

- přijímat žadatele o azyl v otevřených, a ne v uzavřených střediscích;
- v souladu se směrnicí 2003/9 hodnotit případ od případu případná opatření na omezení svobody;
- významným způsobem snížit dobu zadržování;
- přísněji uplatňovat směrnici 2003/9 týkající se minimálních norem na přijímání žadatelů o azyl v členských zemích, a zejména články 5, 6, 7, 11, 12, 13 směrnice. Jde zejména o porušování následujících článků:
- - čl. 7 odstavec 1, který stanoví, že „*vymezené území nesmí narušovat nedotknutelnost soukromí a musí poskytovat dostatečný prostor pro zajištění přístupu ke všem výhodám vyplývajícím z této směrnice*“.
- čl. 14 odstavec 1 písm. b), který stanoví, že žadatelé o azyl musí být ubytovávání v „*ubytovacích střediscích zaručujících přiměřenou životní úroveň“*;
- zintenzívnit správní řízení, a snížit tak příliš dlouhou čekací lhůtu na přezkoumání žádostí o azyl, vzhledem k tomu, že právo na azyl je nedotknutelné právo, které nemůže záviset na ekonomických důvodech.

2. Delegace žádá vlády členských států, aby na základě střednědobých společných pravidel na evropské úrovni dobrovolně krátkodobě přijaly určitý počet uprchlíků, a odlehčily tak Maltě od zátěže, kterou musí země v současnosti snášet.

3. Delegace žádá Evropskou komisi, aby zvážila revizi Dublinské dohody a vzala v úvahu specifika malých zemí jako Malta, které musí čelit enormnímu přílivu žadatelů o azyl, a vzala v úvahu možnost zavést mezi členskými státy mechanismus „*burden sharing*“ (sdílení břemen).

Brussels, 22 March 2006

Programme
Visit to Malta

Thursday 23 March

18.40 h: Departure by bus from EP
20.10 h: Flight from Brussels to Malta (Flight Air Malta)
22.50 h: Arrival in Malta

Night in the Hotel Le Meridien Phoenicia (Valletta)

Friday 24 March

09.30 h: Meeting with NGOs - Hotel Phoenicia, Valletta
11.00 h: Departure Hotel
11.15 h: Meeting with the Vice-Prime Minister and Minister of Interior Mr Tonio BORG other Maltese authorities -Auberge d'Aragon Valletta
12.30 h: Minister Dolores Cristina, Minister for the Family and Solidarity - Palazzo Ferreria Valletta
14.00 h: Lunch in Valletta
15.00 h: Departure from Valletta
15.45 h: Visit to the SAFI BARRACKS close centre in Safi
17.30 h: Visit to the HAL FAR close centre
19.00 h: Visit to the LYSTER BARRACKS close centre
20.00h: Departure to Valletta
20.15 h: Press conference in the Hotel Le Meridien Phoenicia
21.30 h: Dinner hosted by the Secretary of State

Night in the Hotel Le Meridien Phoenicia (Valletta)

Saturday 25 March

Free flights !
or
15.50 h: Flight from Malta to Brussels
19.00 h: Arrival in Brussels

PARTICIPANTS:

Members

1) Stefano ZAPPALA (PPE), Italy, Vice-President of the Committee and Head of the delegation
2) Patrick GAUBERT (PPE), France, Vice-President of the Committee
3) Martine ROURE (PSE), France
4) David CASA, (PPE), Malte
5) Giusto CATANIA (GUE), Italy
6) Romano LA RUSSA (UEN), Italy
7) Kyriacos TRIANTAPHYLLIDES (GUE), Cyprus

MEP present in MALTA

1) Simon BUSUTTIL (PPE)
2) Louis GRECH (PSE)

LIBE political advisors

1) Adam ISAACS (PPE)
2) Annie LEMARCHAL (PSE)
3) Chiara TAMBURINI (GUE)

LIBE Secretariat

1) Cristina CASTAGNOLI

EP Office in Malta

1) Saviour GRECH

Interpreters

Covering EN - FR - IT
1)) Mme Agnes BERNARD (Team leader)
2) Mme Annalisa VENTURI
3) Mme Fabienne GIULIANI
4) Mme Manuela PAEFFGEN CERRE

Contact numbers for organisational details:

Cristina Castagnoli
Before 23 March: 0032-477.31.29.36
During the Mission 23/25 March: **0032 -498.98.35.93**

EP Office in Malta, Mr Saviour GRECH
00356-99 28 48 25 or 00356-21 23 50 71/5

Accommodation

Le Meridien Phoenicia, The Mall, Floriana, Valletta, VLT 16, Malta
Tel: +356 2122 5241
Fax: +356 2123 5254
Web site: phoenicia.lemeridien.com